

[Socialministeren]

Jeg går ud fra, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet kan komme tilbage til spørgsmålet om daginstitutionernes indtægtsniveauer, som både fru Birthe Nielsen og fru Aase Olesen efterlyste.

Jeg forstår godt, at fru Aase Olesen efterlyser nogle synspunkter omkring pensionsindbetalingerne. Det fremgår af lovforslaget, at det ikke er noget, vi mener vi kan tage med i denne fase, men på den anden side er det noget, vi regner med at få undersøgt, sådan at vi kan få det med i en forhåbentlig senere fase.

Jeg vil gerne over for fru Birgith Mogenssen bekræfte, at det, vi behandler her i dag, er første fase af socialindkomsten, og at der ikke foreligger nogen aftaler omkring anden fase.

Derfor har fru Anne Grete Holmsgård ikke ret, når hun siger, at vi i forbindelse med anden fase alene taler om en social lejeværdi. Det fremgår både af fremsættelsestalen og af bemærkningerne til lovforslaget, at vi helst havde set en renteomlægning. Vi siger direkte, at vi må betragte den som midlertidigt opgivet, og at vi på baggrund af det undersøger mulighederne for at anvende en social lejeværdi i stedet for. Jeg tror ikke, der er så meget at tage fejl af i det spørgsmål.

Jeg tror ikke, dette forslag vil lægge op til et større bureaukrati, som fru Anne Grete Holmsgård var inde på. Hun spurgte, hvordan vi dog turde komme med et sådant forslag. Jeg tror, den slags ting, vi her taler om, kan klares mekanisk, og det merbesvær, der bliver tale om, vil bestå i, at folk har både en socialindkomst og en skattepligtig indkomst. Det tror jeg ærlig talt hurtigt man kan indstille sig på. Selvfølgelig giver det vanskeligheder i en overgangsperiode, men det, vi har lagt op til i første fase, kan i hvert fald ikke give de store administrative kvaler.

Brixtofte (V):

Socialministeren afviste ikke i sin besvarelse, at der er tale om, at selvpensionister bliver diskrimineret i forhold til dem, der har arbejdsgiverfinansierede pensionsordninger. Det har jeg noteret mig. Jeg må gå ud fra, at socialministeren tager konsekvensen og er medvirkende til under udvalgsarbejdet at stille ændringsforslag, der sikrer, at der er en

sådan ligestilling mellem de forskellige former for pensionsopsparing.

For det andet gik socialministeren ikke ind på mine eksempler. Det gjorde ordføreren for socialdemokratiet, og jeg kunne forstå, at det eneste, der var at indvende imod de 12 eksempler i Berlingske Tidende fra i søndags, drejede sig om arbejdsmandsfamilien med en indtægt på 140.000 kr. Der blev udtrykkeligt nævnt, at det drejede sig om en arbejdsmandsfamilie med to indtægter. Man mente, at der ikke findes nogen, der sammenlagt har 140.000 kr. Det gør der, og det skal jeg vise under udvalgsarbejdet. Ifølge skattestatistikken ajourført og revideret kan der med nutidens tal findes mange eksempler af den art med to lønmodtagerindtægter.

Det andet, som ordføreren nævnte, var, at man skulle have nævnt, at det var forudsat, at den likvide formue blev forrentet med 20 pct. Det kunne jeg godt have nævnt, men ordføreren for socialdemokratiet ved ganske givet, at hvis man har f.eks. obligationer, ligger forrentningen stort set omkring de 20 pct. – desværre, af mange andre årsager. Men socialministeren gik ikke ind på eksemplerne, og derfor må vi naturligvis gå ud fra, at de uretfærdigheder, som venstre har påvist, er korrekte. Derfor er der grund til i udvalgsarbejdet at få rettet på forslaget, hvis man overhovedet skal overveje at vedtage det forslag.

Socialministeren nævnte, at venstre og også de konservative gerne ville have mange besparelser, men vi ville altså ikke have besparelser på dette område, og skulle der være balance i tingene, måtte man sammenligne socialministerens besparelsesforslag med vores besparelsesforslag. Nu er dette ikke nogen besparelsesdiskussion. Den kan vi sagtens klare os i, for vi ved alle sammen, at venstre og konservative har fremlagt spareplaner, der langt overgår de beskedne spareplaner, som regeringen har. Hvis vi skulle have en ren sparediskussion, skal socialministeren ikke være bekymret; vi kan erstatte socialministerens besparelser mangefold. Det er måden, man sparer på, der er uenighed om. Man udtager bestemte befolkningsgrupper, rammer bestemte befolkningsgrupper med sine besparelser. Det er det, som vi andre er imod, fordi vi mener, at besparelserne er uretfærdige.